

Abyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Kári Dahl
Ljósmyndari: Kallmar Lindenskov

Bláblók: Randi Jacobsen - Dagny
Joensen - Tórfinn Smith -
Hilmar Jan Hansen -
Justinus Eidesgaard

Útgevari: P/T Sosialurin
Útgjafi: P/T Sosialurin
Print: P/T Pressan 1981

Bústaður: Argjavegi 26
Argjum
Telefon: 11820

Postadr.: Postsmoga 76
110 Tórshavn
Telefax: 14720

Sambands- hvøkkur

STADFEST er nú, at sambandið, sum undan valinum fyri bert mánaða síðan ikki vildi vera við til lønarniðurskurð við lóg, longu nú hevur smoygt sær úr skikkiligu valskikkjuni og smoygt seg í politisku vasaðslæðini, útflyggjað av fólkaflakkinum.

HÓAST flippumenn teir nógva, duga eisini teir at síggja tað skilagóða í ávisum búna til ávíst arbeiði. Ísakaldir fara teir nú til verka at lækka lønir okkara við heilum 20 prosentum eftir minni enn hálvum øðrum ári úttan eið ella orð um, hvussu tað skal eydnast fólki at hava tað sindrið eftir, tey so dánt hava í dag og als einki um, hvussu altíð trongsstadda landskassanum skal tryggjast annan pening fyri mistu skattainntøkuna – bert eina hissini

vissan til fólkið um, at tað skal ivaleyst fara at ganga, tey munnu eftir skatt fara at hava tað sama eftir ella so.

HESA FERÐ so beint í strið við annars av sambandinum nógva brúka oraklið, formannin í ráðgevandi nevndini, Bonnerup, sum greitt mælir frá politiskum vágaspæli sum lønarniðurskurði við lóg.

TAD var tann tíð, tá javnaðar- og fólk annars ikki settu tey øgiligu spurnartekinini við trúvirði sambandsins. Av sær sjálvum fingust teir ikki til tað nógva, men var tað eydnast at stáplad teir upp á fótur til eitthvørt skilagott samgonguarbeiði, vóru teir rættuliga orðhildnir.

AT tað er søga, vita vit. Eisini, at bláoygt hevði verið at roknast við hesum spildurnýggja sambandi, sum við tí gamla. Tó mundi eingin vænta so stóra kúvending, so stórt orðloysi, so stutt eftir heilagu val-

lyftini, og fyri so lítið sum tað, at fáa part í heðuri fólkaflaksins av at fáa staðfest við lóg, at arbeiðsfólkið í Føroyum einsamalt er rótin til okkara vesældóm.

UM tað eru sokallaðir vinnulívsgarpar, sum mangan hava »mistikið« einhvønn almennan dugna og lán sum gávu, ið handan tjeldini stýra dagins dukkusjónleiki, vita vit ikki – men líkamikið, so kunnu vit upplýsa, at føroyska verkafólkið heldur man vilja bera tunga skattin enn eitt bil, enn við lóg at verða niðurgjørt til betri at passa inn í matador-spæl teirra fáu – og framvegis verða einsamalt um byrðar, bara í einum nógva vánaligari samfelag.

AT fólkið ikki orkar verandi skattalag í longdini, vita aðrir flokkar eisini eins væl ella betri enn sambands- og fólkaflakkin, men halda hesir flokkar, at fólkið er til reiðar at jarðleggja tað samfelags-

skil, sum hóast alt valdar fyri nakað, sum í longdini gevur minni, mistaka teir seg álvarsliga.

VÍÐFEVNDU og óhugnaligu avleiðingarnar av hesum 20 prosent lønarniðurskurði eftir minni enn hálvum øðrum ári lata vit liggja hesuferð. So samdir sambands- og fólkaflaksmenn eru í hesi sök og so ídnir flestu flokkar eru eftir at koma sær upp í eina samgongu, líkamikið politikkin, verða eftir øllum at døma alt og góðar stundir til at venda aftur til sær.

HELDUR ikki skulu vit bara spáa ilt, bert fyri at gera tað. Vit hava eins og Føroya fólk flest bara ikki álit á einum so grunnum politikki – einum politikki, sum ikki bara reikar fyri størri stættamuni í Føroyum, men ásetur hann við lóg.

Sosialurin

Meiri skatt og minni arbeiði

– tað er danska loysnin av viðurskiftunum í Føroyum

Løgtingið við nývaldu manning síni hevur viðgjørt eitt uppskot frá verkamannafylkingini um broytingar í arbeiðsloysistryggingini. Tað verður sagt, at hetta uppskotið fekk eina heldur kaldliga móðuku frá øllum flokkum.

Álvaratos, hevði nakar roknað við nøkrum øðrum, við tí samanseting, sum Føroya Løgting í dag hevur?

Tey arbeiðsleysis tykjast ikki hava nakran góðan, men møguleiki er sjálvandi at betra um hesi viðurskifti, tá lögtingslimir eru meira

kunnaðir um tey veruligu viðurskiftini, hvussu álvarsleg tey eru. Okkara samfelag hevur ikki, við tí stóra arbeiðsloysi, sum vit hava, hvørki tíð ella ráð at steðga við at finna loysnir. Vit hava ikki ráð bara at lata standa til og lata hesar lagnur, tí tað at vera arbeiðsleysisur, tað eru vanlagnur. Vit kunnu ikki lata hesi viðurskifti bert fara aftur við borðinum.

Her má og skal nakað henda. Vit kunnu ikki sum størri samfelag sum Danmark og onnur lond við, hava ta skipan, at tey ar-

beiða við eini prosentvísari nøgd av arbeiðsleysum. Okkara samfelag er alt ov lítið til at liva við eini slíkari skipan, tí má okkurt annað henda og vit koma ikki burtur úr hesum viðurskiftum fyrr enn vit fáa eina aðra skipan við E.S.

Soleiðis at vit, ikki sum nú, orsakað av teimum forðingum, sum okkara ikki-limaskapur førir við sær, har vit eru noydd at flyta út okkara virðismiklu rávøru til virkingar í E.S.

Og har skapa vit tey arbeiðsplássini, sum annars kunde verið her heima hjá

okkum. Tí er tað nakað, okkara fólk eru serfrøðingar í, so er tað at hagreiða fisk og fiskavørur, men so leingi sum vit bert flyta út óvirk- aðan fisk, so koma vit at hava arbeiðsloysistrupuleikar so stórar, at okkara samfelag verður ikki ført fyri at bera teir. Vit eiga at fáa, sum limur av Danmark, somu sømdir sum onnur lond, sum hava somu tilknýti, men ikki eru limir í E.S., men sum partar av landi sum er limur fáa sær somu sømdir sum limalandið.

Hetta er ein uppgáva, sum

ikkje eigur at bíða. Við hesari gongd sum nú er verður skjótt avtøftað her á landi, serliga um vit hugsa um tey orð, sum formaðurin í ráðgevandi nevndini hjá danska statsministraranum segði nú um dagarnar.

Skattarýstið í Føroyum er ikki ov høgt, og helt hann

fram at fiskaríð í Føroyum má minka.

Meiri skatt og minni arbeiði.

Tað er danska loysnin á viðurskiftunum í Føroyum. Tað vil siga meiri arbeiðsloysi við minni inntøku at gjalda tey krøv, sum eru sett til okkara.

Í sambandi við viðurskiftini um arbeiðsloysi og trygging av verandi arbeiðsplássum, er at leggja merki til tað, sum í tíðindunum nú um dagarnar varð sagt frá, at leiðandi persónar á arbeiðsplássinum Fiskavirkning í Vági vóru úttan víðari sendir til hús. Tað undrar meg, at lögtingslimir ikki krevja eina frágreiðing hvat er við at henda í Suðuroy. Er hetta byrjanin til eina avtøfting av verandi arbeiðsplássum í Suðuroy? Er avtøftað, verður tað ringt at byggja upp aftur.

Tað má og skal vera ein skylda hjá okkara valdu lögtingslimum at verja verandi arbeiðspláss, heldur enn tigandi at hyggja at.

Sjálvandi skulu viðurskiftini hjá teimum arbeiðsleysis betrast, men tað gerst ikki við at skapa ótryggleika um verandi arbeiðspláss.

Sverre Midjord